

1914-11-09

SENDER

Helge Skovmand

RECIPIENT

Augusta Pedersen

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Kolding

Archive:
Mappe 86 nr. 67

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

10/12.

Lille Kven

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 86 Nr. 67

Jeg har været nogle dage i Rødding.
Efter quastgenesten fortalte præsten Lytke
om en opfordring fra menighedsrådet i
Haderslev til alle ~~andre~~ soldatens
noget godt til jul. Det bliver mig kista
ment og Davids salmer ^{indb. sammen} i en meget let
og stærk udgave med god tryk. (Alle unge
jungs vil samles i morgen og sy bogmarker
"Rødding Kirke" til ~~dem~~ ^{relationen} fra deres kreds, der
er omtrent 100.) Der kommer en virkelig ind-
samling og der er foreslået at de opstilles
sænde en lille pilebox. Og til den er
det et spørgsmål om du har nogle billeder?
Teksten skal selvfølgelig være opbyggelig
-religiøs - hvad man nu kalder det.
Ikke det mindste særlig danske må
træde frem. Og jo heller ikke i billederne
- du skal vil blive skarpt efterset inden
du får lov at komme over grænsen.
Det var jo dejligt - om du kan
få tid - men du ser af Skovmands
brev, at det hastes. Hvis du slet
ikke kan, og ikke kan få andre tid
det, vil du så nok lade mig det
vide onarest. Men vi håber nu på dig.

Det er jo umadelig meget at sige
der ned for, men det er nu ikke så
let. Hvor kristen livet bliver, der er
det, trods al vemod og spændingen
dejlige stunder de oplever. Men der
er jo også dem for hvem det hele
ser en fortvivlet ud. Og underligt er
det jo ikke. Mange bud kommer der
om død og sår, og så al den salt
og kalde deude. Alle skriver hvers isend
is meget varmt trø, - og de sender den
ene pakke efter den anden og det kommer
ikke til dem. Alle skriver til de
lospåstede bureauer i Berlin, og de
for ingen hjælp eller svar.

Mange gang gør det jo bedre selvstændigt.
Jeg læste et ypperligt brev fra en ung
døkt. Han havde lige sendt: trø, trø
melon. Han havde det i øjeblikket så godt.

Pasche sammen med Gaudet, telefonen
- de havde fået sig indrettet i to værelser
i det ene i seng og ellere malerier. De
klædte os af, ligesom hyemne, og sken
tro vi gottide os som børn - to glæde
holdt pent for dem, og fik meget mal
derfor. De havde med sig. Og sat ud
for var lalle grunde. ^{De havde} maskingevær
og Rannone stod i lange rader, over

deklude af grene og løb - for flugterne -
Tegte den hegn og alle for dem, og 100 g
geværs mundstykke ud mod fjenden, som
jo havde tilsvarende forklædning.

Ve den der begyndte. Det var skrevet 20/10
hvide de ligger der på gænge. Han havde
de la i for Paris. (De overordnede betragter
jo is meget liger ind, og de de ikke har
endte, troer de det, at der var for
konserne og modrene tærbegjeme. ^{Det er}
nu for langt at skrive om, - og skal hellere
ikke videre.) Han endte brevet med: at
kulturen uden kristendom var uendeligt
noget, men Guds vilje måtte dog være
værd det alt, for. Gik alle knæ fra 20/10.

Det Riddich lader sig sig talt med, og
mange venner. Der er altid ved at komme
komme derud, der er eller slægtet efter
med grænsen. Og adskillige sander er værd
for danske bosty.

Imorgen rejser en ung dansk sygeplejerske
til fronten mod det. Gid hun må komme
hvor sandhedsjydene er. Det er ikke lykket
for de to andre der længe har været
ude mod vest.

Hvor Thor Lange kan gøre noget
for de danske der kommer i massede
fangenskab?

Jeg skal hilse jer fra en del
søndagsgyder. iders A.

København, 9. November 1914.

Til Jakobin Skovgaard

Kære Fri Rigmista Paderm!

Fri Lyere har været her i Aften og kaldt os
den poetiske Julestem til Solvænen, og
min mente, at de nok ville skrive til
Jakobin Skovgaard om de Tegninger eller
maaske tre, der skulle trykkes som Bøger,
men hænges ind i Bogen og have samme
Format som Bogen. Vi afpalle, at Bogen
Format skulle være 17 cm langt, 10 cm
bredt. Tegningerne var allerede være af-
lange, og der skal jo nok have omkring
dem. - Fri Lyere ville gerne, at en af
Tegningerne skulle symbolisere Juleen,
en anden Trokaben.

Tiden er jo den samme nokten alligevel.
Vi vilde gerne have Tegningerne i Løbet
af en Uge. Mange Hilsener til dem og deres
Mand fra min Kone og deres Højskolemand.